

NĚKOLIK POZNÁMEK K HISTORII ČESKÉ SPOLEČNOSTI KLINICKÉ BIOCHEMIE

Vladimír Palička

Systémové změny ve společnosti po listopadu 1989 vedly pochopitelně i ke změně v České, resp. tehdy Československé společnosti klinické biochemie. V počátku roku 1990 proběhly (po mnoha letech poprvé) svobodné volby nového výboru, které měly mimořádně vysokou účast hlasujících členů a vedly ke změně dosavadního výboru Společnosti. Nový výbor jako jednu ze svých hlavních priorit stanovil též navázání dobrých odborných a společenských vztahů s odbornými společnostmi jiných zemí a obecně formální i neformální spolupráce. Nezdálo se to být velkým problémem, doba i většina našich členů tomu byla velmi nakloněna. Realizace byla (jak už tomu bývá) poněkud obtížnější, nepochybně však dopadla dobře.

Snad prvními kolegy, se kterými jsme otevřeli spolupráci a kteří se bez přehánění stali našimi přáteli, byli kolegové z Německa. Především osoba profesora Hermanna Wissera byla klíčovou – ten se úžasné snažil nás vtáhnout do evropských dějů. Neúnavně organizoval návštěvy členů naší společnosti na odborných výstavách v Mnichově, Stuttgartu a v Düsseldorfu, na sjezdech německé společnosti klinické biochemie a na mnoha dalších akcích – nebo i na návštěvách u něj doma. Společensky a s noblesou řešil i - tehdy velmi složitou – finanční situaci našich členů při těchto cestách. To bylo sice nezbytné, ale ne nejdůležitější. Daleko důležitější byl pocit, že nás všichni berou jako rovnocenné partnery pokud jde o odbornou úroveň a především jako přátele. Po letech totální izolace to byl nejen balzám na duši, ale především úžasný pocit sebevědomí, který už dnes nelze ani dobře vysvětlit. Byla to doba, kdy jsme po mnoha a mnoha letech hrdě prohlašovali „já jsem z Československa“, a to byla současně i „vstupenka“ do přátelských a odborných debat.

Nešlo samozřejmě jen o Německo a Hermanna Wissera, otevřené dveře jsme nacházeli prakticky všude. Většina kolegů ze „západní“ Evropy měla pocit, že nám nějak musí pomoci, že k nám mají lidské i profesní dluhy – nebo jsme to tak alespoň vnímali a snažili se hledat způsoby, jak se do evropských aktivit a struktur zapojit. Šlo to více než dobře. Členy IFCC jsme byli prakticky od jejího vzniku. V Evropě právě vznikala snaha vytvořit evropskou „odnož“ IFCC, založit Evropskou společnost klinické biochemie. Byl to opět Hermann Wisser, který stál u zrodu této organizace, která byla posléze pojmenována FESCC – Forum of the European Societies of Clinical Chemistry a stal se také jejím prvním prezidentem. Ve druhém funkčním období FESCC, kdy v jejím čele stál profesor Pierre Valdiguié, už byla spolupráce mezi FESCC a předsedou České společnosti klinické biochemie velmi úzká. Vladimír Palička se posléze stal členem Evropského výboru, jeho Prezidentem a následně Past-Prezidentem. Česká Společnost klinické biochemie tedy měla v tomto Evropském výboru zastoupení téměř od prvo počátku až do zániku FESCC, který spojením s EC4, tedy organizací, která sdružovala společnosti klinické biochemie členských zemí EU, dal vznik EFCC. Je nepochybné, že zástupce bývalé východní země se stal jaksi nepřímým i zástupcem mnoha dalších postkomunistických zemí a ty jej také jako „svého“ představitele ve FESCC braly.

Zmíněná snaha západních zemí podpořit rozvoj klinické biochemie a osobní i odborné kontakty v zemích bývalého východního bloku vedla k oficiální podpoře tzv. twinning, tedy přímého propojení dvou zemí se snahou, aby vyspělejší země pomohla rozvoji země východního bloku. Příliš mnoho těchto twinning zaniklo poměrně brzy, dobře snad fungovaly jen tři: vazba Německo-Maďarsko, Finsko-Estonsko a Holandsko-ČR. Bez přehánění lze říci, že ta poslední, tedy přátelské vztahy mezi Holandskem a Českou republikou byla suverénně nejlepší a nejlépe fungující. Opakovaná setkání výborů obou zemí, vzájemná účast na národních kongresech, podpora cest mladých kolegů (hlavně „jednosměrná“ – z ČR do Holandska) a mnoho dalších aktivit fungovalo opravdu velmi dobře. Od Holanďanů bylo čemu se učit – jejich odborná společnost je o více než 10 let historicky starší, ale především patřila a patří ke špičkovým odborným společnostem světa. Odborné zaměření, obrovský náskok v akreditačních procesech, zajištění kongresů, odborné publikace, perfektní odborné zázemí se všemi moderními technikami a mnoho a mnoho dalších. Spolupráce byla oficiálně podepsána a po řadu let přinášela ovoce – zpočátku asi jen české straně, postupně však se vztahy začaly vyrovnávat. Mezi členy ČSKB a NVKC vznikla i řada osobních a odborných přátelství. K nezapomenutelným okamžikům patřilo udělení čestného členství ČSKB dr. Robu Jansenovi, tehdejšímu předsedovi holandské společnosti na sjezdu ČSKB v Luhačovicích. Skvělou hudební pamětí a schopností se vcítit do cizího jazyka se Rob naučil asi dvacetiminutový projev a přednášku v češtině – pouze z fonetického přepisu a magnetofonové kazety, kterou jsme mu poslali s namluvenou přednáškou, kterou jsme mu do češtiny přeložili. dr. Jansen přednesl celou odbornou přednášku a příslušné poděkování za udělení čestného členství v češtině a ten, kdo nevěděl, musel být přesvědčen, že česky umí. Pravda se samozřejmě hladce vyjevila, když mu po přednášce chodili naši kolegové gratulovat a ptali se na detaily přednášky – a zjistili, že česky neumí ani slovo.

S holandskými kolegy jsme zůstali ve velmi dobrých, nadstandardních vztazích dodnes a ještě v době, kdy ČR vstupovala do EU jsme tam jezdili konzultovat konformitu našeho edukačního systému a ladili jeho harmonizaci s nimi.

Přidělení pořadatelsví Evropského kongresu klinické biochemie a laboratorní medicíny v roce 2001 České republice bylo nejlepším důkazem toho, že česká klinická biochemie v konci devadesátých let již byla považována za zcela srovnatelnou s úrovní v ostatních zemích. Je třeba upřesnit, že nešlo o „přidělení“, ale o výsledek několika let mravenčí práce mezi představiteli oboru v jednotlivých zemích, dokumentování toho, že jsme schopni nejen zajistit kongres organizačně a technicky, ale že máme také co prezentovat z vlastních výsledků. Některé starosti představitelů světové a evropské klinické biochemie nám připadaly i úsměvné – je v Praze bezpečno? Můžeme do metra? Dá se pít voda z vodovodního kohoutku a dají se v ní čistit zuby? Takových otázek jsme odpovídali desítky – a ruku na srdce, občas, když někam jedeme, klademe si je dnes také. A v první polovině devadesátých let, kdy se o kongresu rozhodovalo, nebyla zkušenost zahraničních turistů často dobrá (pokud dnes je...). Velmi dobrá pozice české klinické biochemie byla však převažujícím faktorem a možnost pořádat Evropský kongres jsme získali. To byla ovšem doba, kdy jsme byli zvyklí si pořádat celostátní sjezdy sami s nadšenými spolupracovníky z našich laboratoří a jen výjimečně jsme požádali o drobný podíl spolupráce profesionální agenturu. Začali jsme i s EUROMEDLABem stejně. Nevím, jestli

dnešní doba by něco takového umožnila, ale tehdy se podařilo aktivovat několik desítek dobrovolných (a bezplatných, tedy zadarmo pracujících po stovky hodin !!!) spolupracovníků z pracovišť klinické biochemie a teprve postupně jsme přidávali CBT, Agenturu Carolina a především italskou Emmezeta Congressi. Mimochodem pro tu jsme vlastně otevřeli následnou mnohaletou spolupráci s IFCC – Emmezeta se stala smluvním partnerem pro pořádání světových a evropských kongresů – a přitom v Praze začínala a my jsme byli první (mimo domovskou Itálii), kdo s ní podepsal smlouvu. K podobně dobrým dlouhodobým vazbám vedla i spolupráce mezi ČSKB a agenturou CBT. V podstatě celý odborný program vznikl v hlavě a představách několika nadšených jedinců. Neuměli jsme docenit potřebný časový předstih příprav a světoví představitelé oboru byli více než nervózní, když v době, kdy jiní organizátoři mají vše smluvně zajištěno a vše je dohodnuto a podepsáno jsme my teprve uvažovali jak to bude nejlepší, s čím přijdeme novým a co si vymyslíme, abychom ostatní překvapili. Překvapili jsme nakonec i sami sebe – vše klaplo, všechno jsme stihli (něco s odřenými zády), ale především – všichni byli spokojeni jak s odborným programem, tak se společenskou částí. Kongres v roce 2001 v Praze byl jedním z (do té doby) největších evropských kongresů klinické biochemie. Vnesli jsme do programu několik novinek – požádali jsme významné evropské společnosti klinické biochemie, aby samy garantovaly vybraná sympozia, což přineslo evropskému kongresu skutečně evropský rozměr. Doprovodili jsme kongres českou hudbou – nejen v zahájení, ale i v přestávkách a s pomocí posterů. Přidáte-li k tomu skvělé prostředí starobylé Prahy, bylo jasné, že kongres musel mít úspěch. Také měl a je dodnes vzpomínán po celém světě. Je vzpomínán i u nás a z jeho finančního výtěžku ČSKB dotuje rozhodující část svých vědeckých aktivit a bude dotovat nejméně po dobu deseti let. Přehled o EUROMEDLABu nejlépe dávají dva články, které v našem tisku po kongresu vyšly a které je vhodné si připomenout:

Klinická biochemie a její rozvoj dokumentovaný Evropským kongresem EUROMEDLAB 2001 v Praze

---

Vladimír Palička (1), Antonín Jabor (2), Antonín Kazda (2), Jaroslava Vávrová (1),
Miroslav Engliš (2)

- (1) Ústav klinické biochemie a diagnostiky, Fakultní nemocnice, Hradec Králové
- (2) Katedra klinické biochemie, IPVZ, Praha

Poprvé v historii Světové federace pro klinickou chemii a laboratorní medicínu (IFCC) a Fóra evropských společností pro klinickou chemii (FESCC) se podařilo dosáhnout toho, že se evropský kongres konal na stejném místě podruhé. Česká společnost klinické biochemie tak byla oceněna způsobem, kterého se zatím nepodařilo dosáhnout nikomu jinému. Je ale třeba konstatovat, že v našem případě vlastně nešlo ani o stejný stát, ani o stejnou společnost klinické biochemie. Evropský kongres, který se v Praze konal v roce 1976, byl nepochybně úspěšný. Pro rok 2001 však výkonné výbory IFCC i FESCC byly přesvědčeny, že tentokrát přijedou účastníci kongresu do země, která v našem oboru zaznamenala obrovský rozvoj. Do země, která je jiná než byla před 25 lety a která si zaslouží, aby kliničtí biochemici z celého světa mohli ocenit její krásy a změny, ke kterým v ní došlo. Již označení kongresu předznamenávalo nové období: od prvního roku třetího tisíciletí ponese evropské kongresy klinické chemie název Euromedlab.

Sestavení organizačního týmu

Příprava evropského kongresu trvala několik let. Od počátku bylo jasné, že na organizaci tak náročné akce se budou dobrovolně podílet členové České společnosti klinické biochemie spolu s profesionálními agenturami. Méně jasné bylo, kdo jsou oni řadoví členové, kteří jsou ochotni při organizaci kongresu pomáhat, a se kterými profesionály budou spolupracovat. Odpovědnost organizačního výboru byla obrovská a všichni jeho členové si ji uvědomovali zejména v problémových situacích. Jak v řadě institucí, tak i z přístupu mnoha jiných lidí bylo patrné, že o pozitivních změnách ve společnosti nelze hovořit v plošném slova smyslu. U části členské základny jsme se setkali se zdvořilým nezájmem, u některých profesionálních institucí, které se pokoušely na organizaci podílet, jsme pociťovali spíše očekávání snadného obohacení. Je však nutné poznamenat, že nakonec vykrystalizoval tým schopných a ochotných dobrovolníků a zdatných profesionálů, kteří se společně pokusili připravit kvalitní vědecký i společenský program. Zda se to podařilo, musí posoudit účastníci EUROMEDLABu sami.

Fakta o vědeckém programu

Organizační výbor prosadil zcela nový způsob zajištění programu. Zatímco v minulosti byla příprava programu vždy v rukou limitované skupiny osob vědeckého výboru, rozhodli jsme se zapojit do přípravy a zajištění kongresu všechny evropské země, abychom podtrhli evropský význam kongresu. Vyzvali jsme proto jednotlivé národní společnosti klinické chemie, mezinárodní instituce i významné jednotlivce, aby navrhli zajímavá témata a doporučili špičkové řečníky. Nejaktivnější národní společnosti jsme pak požádali, aby si vzaly na starost kompletní vědeckou přípravu sympozia, které je zaměřením jejich členům blízké a kde mají ty nejlepší odborníky. Považujeme za mimořádný úspěch nejen to, že většina oslovených zemí tuto nabídku přijala, ale že v průběhu EUROMEDLABu skutečně proběhlo 15 „národních“ symposií. Ve čtrnácti případech se jednalo o evropské země, patnácté symposium jsme svěřili Japonsku – jednak kvůli tématu (technologické aspekty molekulové biologie) a jednak proto, že Japonská společnost klinické chemie bude organizátorem světového kongresu klinické chemie a laboratorní medicíny v roce 2002. Šestnácté hlavní symposium zajistil FESCC. Jsme přesvědčeni, že tento způsob organizace symposií nejen více zapojil ostatní země Evropy do skutečné přípravy evropského kongresu, ale přitáhl i větší počet zájemců a zkvalitnil vědecký program.

Na kongresu však nebyla jen tato „národní“ symposia. Ti nejlepší představitelé oboru přednesli čtyři plenární přednášky, mimo 16 zmíněných symposií proběhlo 26 dalších vědeckých symposií, 3 workshopy, 18 vědeckých workshopů sponzorovaných firmami, a tři satelitní symposia. Celkem zaznělo 223 přednášek, prezentovaných odborníky ze 16 zemí celého světa. Posterová sekce svým rozsahem překročila všechna očekávání (a poněkud i kapacitu Kongresového centra Praha). Na více než 1. 100 plochách byly k vidění a diskuzi postery z nejrůznějších oblastí naší disciplíny. Pestrost témat nebyla jistě na škodu; byla naopak záměrem vědeckého a organizačního výboru. Klinická biochemie už dávno není omezená na úzké chápání tohoto oboru a EUROMEDLAB toho byl důkazem: v přednáškách i na posterech byly práce z molekulové biologie, buněčného metabolismu, přenosu signálu v buňce a mezi buňkami, farmakogenetiky, farmakogenomiky a vývoje léků, výpočetní techniky, endokrinologie, diabetologie,

imunologie a alergologie a mnoha klinických disciplín, jako onkologie, kardiologie, osteologie, orgánové transplantace, výživy a dalších. Ohlasy na odborný program, které jsme zaznamenali v průběhu kongresu a které ještě registrujeme nyní, potvrzují vysokou spokojenost účastníků.

Organizační fakta

Problémy, zmíněné v úvodních částech článku, způsobily značné zpoždění v propagaci kongresu a v určitých etapách příprav už ani někteří zahraniční kolegové nevěřili, že bude možno kongres připravit kvalitně a včas. Díky neskutečnému úsilí většiny zainteresovaných se to nakonec podařilo. Všichni, kteří přípravě a zajištění kongresu věnovali nezměřitelné množství hodin, si zaslouží poděkování. Pokusíme se je vyjmenovat v závěru článku, ale zde je nutno připomenout alespoň předsedy organizačního výboru (Petr Schneiderka, Miroslav Engliš a Jaroslava Vávrová), předsedu vědeckého výboru (Antonín Jabor) a předsedu tiskové komise (Miroslav Verner), či dr. Kocnu, odpovídajícího za veškerou tvorbu a použití elektronických dat. Výborů a v nich pracujících kolegů bylo mnoho – organizační, vědecký, tiskový, posterový, pro přípravu a provoz webové stránky, pro bursary projekt, kontakt s Kongresovým centrem, pro společenskou část, technický, a v neposlední řadě ekonomický. Počet účastníků, o který jsme se zpočátku poněkud obávali, překonal i ta největší očekávání. Jestliže dosavadní evropské kongresy měly přibližně 1500 (výjimečně kolem 2000) účastníků, v Praze jsme nakonec evidovali přes 4000 osob! Je pravdou, že mnoho z nich se kongresu zúčastnilo jen několik dnů a že toto číslo zahrnuje i několik set firemních reprezentantů, ale šlo nepochybně o největší evropský kongres naší disciplíny v historii. Nejvíce účastníků jsme registrovali z Itálie (298) a České republiky (268). Více než sto registrovaných bylo dále ze Španělska, Polska, Německa, Finska, Řecka, Francie, Anglie, Chorvatska a Turecka. Významná byla ale i účast ze vzdálenějších zemí – USA – 87, Jihoafrická republika – 32, Argentina – 30, Kanada – 16, Austrálie – 13. Celkem se kongresu účastnili kliničtí biochemici a odborníci v laboratorní medicíně z 83 zemí.

O všechny účastníky jsme se snažili starat po všech stránkách. Nešlo jen o společenský program, kvalitní ubytování v různých cenových kategoriích, volné cestování hromadnou dopravou, občerstvení poskytované během odborného programu, neustálou přítomnost týmu hostesek, informační systém a další služby. Důležitou součástí kongresu byly tiskové materiály. V rámci propagace jsme vydávali kongresové noviny „EURO-MEDLAB News“, a to s velkým předstihem. Tři čísla vyšla mnoho měsíců před kongresem a rozeslali jsme jich tisíce po celém světě. V průběhu kongresu pak byly denně k dispozici všem zájemcům a přinášely aktuální písemné i obrazové informace. Dnes se stávají zajímavým historickým materiálem. Tím budou za čas jistě i abstrakta, publikovaná v suplementu časopisu *Clinical Chemistry and Laboratory Medicine*. Teď jsou však ukázkou vrcholu naší disciplíny a je v nich obrovské množství nových poznatků a teorií.

Společenský program

Nejen vědou je však tvořen kongres. Pohostinnost organizující země patří k dobrým tradicím a my jsme neměli nejmenší důvod tuto tradici narušit. Naopak, rozhodli jsme se Prahu a naši zemi prezentovat jako zemi s velkou kulturní a zejména hudební tradicí.

První společenskou akcí bylo vlastně již slavnostní zahájení kongresu. Po fanfárách, oficiálních projevech a vystoupení dětského filharmonického sboru byla ve velkém sále Kongresového centra Praha přednesena prof. Miroslavem Vernerem čestná přednáška o českých archeologických objevech v pyramidových polích egyptského Memphisu. Mimořádným zážitkem pak bylo následující vystoupení harfenistky Kateřiny Englichové. S hudbou jsme se setkávali i dále: přednáškové sály byly pojmenovány podle významných českých skladatelů. Nechali jsme v nich znít během přestávek jejich hudbu a vystavili jsme postery se základními údaji o jejich životě a díle.

S tradicí české hudebnosti se účastníci kongresu dále setkali na prvním společenském večeru, který byl uspořádán v Obecním domě. Na schodišti vítaly účastníky tři harfenistky a v prostorách večeru vyhrazených hrála tři hudební tělesa různého žánru. Nedávno restaurované secesní interiéry připravily velice atraktivní podívanou a zážitky, které nadchly nejen zahraniční účastníky, ale i početné domácí účastníky.

I další společenský program byl velmi atraktivní: významní účastníci kongresu byli pozváni do Karoliny a přijati prorektorem Univerzity Karlovy, profesorem Widimským. Historické prostory Karoliny oslnily všechny přítomné, především však ty, pro které je více než 650 let stará univerzita jen obtížně představitelná.

Varhanní koncerty v chrámech sv. Mikuláše na Malé Straně a sv. Judy a Tadeáše na Starém Městě byly určeny pro všechny účastníky kongresu. Pro některé posluchače ale společenský večer nekončil koncertem, ale pokračoval večerí pro přednášející. Ta probíhala v rovněž nedávno restaurované Ledeburské zahradě na Malé Straně. Krása vstupu do citlivě osvětleného prostoru barokních staveb a terasovité zahrady byla umocněna večerním osvětlením Hradčan a vhodně volenou komorní hudbou.

Poslední ze společenských akcí byla „farewell party“ v Břevnovském klášteře. Podle ohlasů nikdo nelitoval nemalé částky, kterou návštěvníci kláštera museli zaplatit. Pokud si kliničtí chemici odnášeli z předchozích dnů pěkné zážitky z odborných a společenských akcí, nevybočoval ani poslední večer z této řady.

Závěr

Kongresu se zúčastnili kolegové z nejbližší „ciziny“, jak tradičně a v dobrém označujeme Slovensko, ale také stovky návštěvníků ze vzdálených koutů severní i jižní polokoule. V mnoha rozhovorech zaznělo, že pro všechny byl jak EUROMEDLAB, tak Praha výjimečným zážitkem, a vzpomínky na pobyt v České republice budou příjemné a trvalé. Mnozí ze vzdálených končin, kteří nikdy v Čechách nebyli, prohlašovali, že se určitě budou rádi vracet. Všichni jsme cítili, že se nejedná jen o zdvořilostní fráze. Pro členy organizačního týmu, kteří strávili při přípravě a zajištění EUROMEDLABu tisíce hodin, to bylo nejvyšší ocenění.

Na přípravě a zajištění kongresu se velmi významně podíleli tito členové České společnosti klinické biochemie

Ivan Bilyk, Praha

Luděk Dohnal, Praha

Jiřina Dostálová, Hradec Králové

Miroslav Engliš, Praha

Bedřich Friedecký, Hradec Králové

Margita Cheníčková, Karlovy Vary
Antonín Jabor, Kladno
Karel Kalla, Pelhřimov
Petr Kocna, Praha
Lenka Nováková, Praha
Vladimír Palička, Hradec Králové
Jaroslav Racek, Plzeň
Petr Schneiderka, Olomouc
Jiří Skalický, Pardubice
Luděk Šprongl, Praha
Jaroslava Vávrová, Hradec Králové
Miroslav Verner, České Budějovice
Tomáš Zima, Praha

Je řada dalších, kteří pomohli vždy, když bylo potřeba. Patří jim za to dík, i když je nelze všechny vyjmenovat.

Profesionální služby poskytovaly partnerské agentury a organizace

Agentura Carolina, spol. s r. o.

Agentura TRIUMPF, s. r. o.

CBT Travel Agency, s. r. o.

Česká lékařská společnost J. E. Purkyně – Kongresové oddělení

Emmezeta Congressi

Nadační Fond MEDICA

Panax, Studio Praha

ProMoPro, s. r. o.

p. Rathouský

a jejich pracovníci, jakož i mnoho dalších, kteří vycházeli vstříc našim, mnohdy náročným a spěchajícím požadavkům.

EUROMEDLAB 2001 Praha je „mrtev“, ať žije EUROMEDLAB 2003 v Barceloně, nechtě i on přispěje dalšímu rozvoji klinické biochemie a laboratorní medicíny.

Vážení a milí přátelé,

Důležité je, že jsme úspěšně zvládli poslední týden v květnu, kdy se v Praze konal 14. Evropský kongres klinické chemie a laboratorní medicíny, Euromedlab 2001. Byla to velká akce, jejíž zajištění si vyžádalo značné množství času početného kolektivu nejen našich členů.

Bylo mnoho věcí k zajišťování a koordinování. Při tom se pracovalo s velkými soubory. Vždyť účastníků, kteří složili sjezdový poplatek bylo kolem 2. 800 a započítáme-li i firmy se svými spolupracovníky a ostatní aparát, pak lze hovořit o 4 070 osobách. Jenom posterů bylo 1106.

Proto jsme také přistupovali k zahajovacímu ceremoniálu s velkým respektem. Ale ukázalo se, že ta spousta hodin věnovaných přípravě kongresu se vyplatila a tak celá akce proběhla od zahajovacího ceremoniálu až po uzavírací ceremoniál plynule a nerušeně.

Jaké bylo navíc naše překvapení, když jak zahraniční, tak i tuzemští účastníci se o celé akci vyjadřovali více jak kladně. Pochvalovali si objekt, ve kterém kongres probíhal, úroveň přednášek a doprovodné akce.

Dovolte mi proto, abych všem členům naší Společnosti, kteří pracovali v organizačním výboru nebo i jako externisté vypomáhali při kontrole abstraktů, agentuře Carolina, cestovní kanceláři CBT Praha, agentuře Triumf Praha, pracovníkům kongresového centra a technickému sekretariátu Euromedlabu - Emmezeta Congressi srdečně poděkoval za vynikající práci a za jejich velký podíl na úspěchu kongresu.

Zvláště bych rád poděkoval prof. Paličkovi, bez jehož zkušeností, přehledu, péle a profesionálního vedení přípravy celého kongresu bychom takových úspěchů nedosáhli.

Teď by následovala celá řada jmen, jejichž nositelé se větší či menší měrou, nezištně, bez ohledu na svůj volný čas přípravě kongresu rovněž věnovali. Nemohu vyjmenovat všechny protože by to zabralo celou stránku. Tak snad jen několik, kteří toho měli „naloženo“ požehnaně: ing. Vávrová, doc. Jabor, prim. Verner, prof. Engliš, dr. Kocna, dr. Friedecký, ing. Nováková, Zuzana Tesařová, Renata Karlová a mnoho a mnoho dalších. Těm, které jsem nejmenoval se omlouvám. Děkuji všem. Máte moje uznání a úctu.

Nejpočetnější výpravou byli Italové. Potěšitelné je, že hned druhou nejpočetnější skupinou byli Češi. I to je vynikající. Vždyť to byl i náš 5. Sjezd společnosti klinické biochemie.

Na tomto místě je třeba poděkovat sponzorujícím firmám za to, že umožnili celé řadě našich členů účast na tak významné odborné akci. Požádali jsme spolupracující firmy, aby nám laskavě sdělily, kolika našim odborníkům účast sponzorovaly. Pokud odpověděly, děkuji za to. Alespoň jim mohu při této příležitosti poděkovat za tak významnou spolupráci. Děkuji proto těmto firmám: Alfa-Dialab, Biovendor, DOT, Medesa, Olympus, Orion, Pliva- Lachema, Randox, Roche. Pokud jsem na někoho zapomněl, omlouvám se, ale nemáme zpětnou informaci.

Postupem času se dojmy z kongresu začínou vytrácet, ale rozhodně i po letech si všichni vzpomenu na večer v Obecním domě s jeho nádhernými sály a příjemnou atmosférou tvořenou hudbou, plnými stoly a přátelskými setkáními.

Ale život jde dál, a tak se u příležitosti kongresu v Praze sešel vědecký výbor kongresu IFCC v Kyoto 2002, organizační výbor evropského kongresu v Barceloně 2003 a na plenárním zasedání FESCC byl odhlasován další evropský kongres v Glasgowě 2005. Uchazeči o další evropský kongres v r. 2007 jsou Amsterdam a Zagreb.

Váš
Karel Kalla